

Man gik derpaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 43 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1425 ff.)

Uden for Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Jeg bemærker, at der i de i Betænkningen foreliggende Ændringsforslag, som ere 58 i Tallet, er indløbet nogle Fejl, dog ikke af væsentlig Betydning, og jeg vil anse det for tilstrækkeligt for de fleste af disses Vedkommende først at nævne dem senere ved Afstemningen. Kun et Par enkelte er jeg anmodet om allerede nu at gøre opmærksom paa. Først skal jeg nævne, at Ændringsforslag Nr. 9 til § 6 er ikke stillet af Udvalget, saaledes som det er angivet, men ikkun af Mindretallet under Nr. 4. Jeg beder altsaa indføjet under Ændringsforslag Nr. 9, at det er stillet af Mindretallet under Nr. 4. — Dernæst beder jeg bemærket, at Ændringsforslagene Nr. 53 og 54 ikke hidrøre fra Udvalget men fra de to Medlemmer la Cour og Estrup. De knytte sig nemlig til disse to Medlemmers Ændringsforslag Nr. 48. Ligeledes beder jeg ændret, at Ændringsforslag Nr. 55 ikke hører til § 42, men er stillet til § 41. Ændringsforslag Nr. 56 er derimod stillet til § 42, hvilket altsaa maa indskydes paa det Sted. — Jeg skal endnu bemærke, at der lige inden Mødet er meddelt mig, at der med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 37 findes en Fejl, men derom kan jeg i Øjeblikket ikke udtale mig, da det ikke er rigtig klart, hvilke Medlemmer der har stillet det. Skulde der nu paa Grund af disse Fejl ved Afstemningen komme nogle Unøjagtigheder ind i Lovforslagets Affattelse, vil der, hvad jeg har tilladt mig at tale med flere af Udvalgsmedlemmerne om, medlem 2den og 3die Behandling kunne træffes de fornødne Ændringer for at faa Lovforslaget fuldstændig harmonisk ved den endelige Afstemning. Dette anser jeg for at være en selvfølgelig Forudsætning.

Jeg sætter nu Lovforslagets samtlige Paragraffer, de dertil stillede Ændringsforslag; samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling under Forhandling under et.

Ordføreren (Madsen-Mygdal): Da vi for to Aar siden behandlede Skattelovene i Landstinget, lød der et Ord fra Ordføreren for det daværende Flertal, som jeg var særlig glad ved, fordi det var et godt Ord. Jeg vil gerne benytte dette gode Ord som Udgangspunkt for vor Forhandling i Dag. Det lød saaledes: „Over Teorierne staaar Livets gyldne Træ“, og han udviklede det videre derhen, at selv om Teorier kunde være gode og gamle og anerkendte, saa gjaldt det dog først og fremmest om at indrette sig efter Livets Krav. Den Udtalelse hilste jeg den Gang med stor Glæde, idet jeg — her som alle Vegne — gik ud fra, at dersom vi bare forstode at indrette os efter Livets Krav, saa vilde det komme til at gaa vel i Livet og til at gaa vel ogsaa i denne Sag. Teorierne vedrørende Skattespørgsmaalet havde indtil da væsentlig været følgende: Gammelskatten, Land- og Ligningsskatten og Bygningsskatten, og navnlig da de to første ere Grundbyrder, og navnlig da de ere Prioriteter i Ejendommene, de maa derfor være hellige og ukrænkelige, Gammelskatten maa der i Særdeleshed ikke røres ved. Jeg tror, at denne Teori, i hvert Fald i denne Sal, er forstummet siden hin Dag, hvorimod jeg jo nok ved, at den endnu lyder mer eller mindre stærkt uden for den. En anden Teori, som indtil da var bleven fremsat mange, mange Gange her i Tinget, var denne: De gamle Skatter ere gode; man skal derfor vogte sig for at røre ved dem. Den Betragtning har jeg saa ofte mødt hos det gamle Flertal, og jeg vil dertil sige: Det er rigtigt, at de Skatter, vi nu have, ere gamle, det er jo Systemet af 1802, der er gældende den Dag i Dag, selv om det ganske vist er ændret ved forskellige Forordninger og Love. Det har altsaa sin Rigtighed, at Systemet er gammelt — det er godt og vel 100 Aar gammelt; men om det er godt, det er en anden Sag. Det er muligt, at disse Skatter være gode, da de bleve til, det tør jeg ikke modsige, men at de Tid efter anden i stedsø stigende Grad af Befolkningen ere erkendte for at være mindre gode, det ved jo enhver. Den ny Matrikel, der blev grundlagt 1802, kom først til at træde ud i Livet i 1844, men allerede da det skete, var man misfornøjet med den, fordi den slet ikke svarede til sin Hensigt. Der var ny opdyrkede Jorder, som havde et meget lille Hartkorn i Forhold til Værdien, og det modsatte var Tilfældet for andre Ejendommers Vedkom-